

Mennesker ikke ved egen Hjælp kan gennemføre det, de mener er deres Ret, henvender de sig til en Sagfører — at denne Sagfører i foreliggende Tilfælde er en Højesterets-sagfører, skulde dog ikke diskvalificere ham. Det synes mig derfor mindre vel overvejet, naar den højtærede Minister saa stærkt paa-taler, at Firmaet har henvendt sig til en Sagfører. Der er i denne Sal flere ærede Medlemmer, der driver Sagførervirksomhed, og de vil sikkert alle, uanset Parti, give mig Ret i, at det er et fornuftigt, rimeligt og naturligt Standpunkt at indtage, at man, naar man ikke selv kan klare en Sag, henvender sig til en Sagfører, navnlig naar Sagen er af en saadan Art som den her foreliggende. Forhandlingerne med Toldvæsenets Centraladministration angaaende en Nyordning er foregaaet ganske uafhængigt af Forhandlingerne om det andet Spørgsmaal, angaaende Toldgodtgørelsen, og jeg kan kun beklage, at den højtærede Minister ikke ved det. Den højtærede Minister sagde ogsaa, at det var muligt, at min Interesse i Sagen gik videre end til at faa en god Ordning for Firmaet, og at man muligvis i saa Fald kunde faa Sagen drøftet igennem. Jeg ved ikke helt, hvad den højtærede Minister mener, men jeg vil dog gerne udtale, at jeg personlig ikke har nogen Interesse i en god Ordning for Firmaet udover den almindelige Interesse for Ret og Retfærdighed, som jeg haaber at kunne dele med den højtærede Minister. Hvorfor jeg skulde advare disse Sagførerrekredse, som den højtærede Minister siger, mod at gøre mere ud af denne Sag, forstaar jeg ikke; jeg for mit eget Vedkommende finder det højest naturligt, at Selskabet har henvendt sig til en Sagfører, naar man ikke mener at kunne klare Sagerne ved egen Hjælp.

Til Slut siger den højtærede Minister, at han naturligvis gik ud fra som en Selvfølge, at man fra Automobilfirmaets Side var enig i, at det ikke kunde nytte at rejse det gamle Spørgsmaal om Toldgodtgørelse, og han mente, at Fabrikken delte denne Anskuelse. Jeg forstaar ikke, hvad den højtærede Minister baserer denne Udtalelse paa, thi Forholdet er jo netop det, at Fabrikken er i allerhøjeste Grad utilfreds med den Stilling, man har indtaget overfor dens Krav, og det forundrer mig, at den højt-

ærede Minister er uvidende herom. I hvert Fald maa Toldvæsenets Centraladministration vide det, og man maa følgelig have undladt at gøre den højtærede Minister opmærksom derpaa. Den højtærede Minister har ikke kunnet rokke ved, hvad jeg udtalte om denne Sag, da jeg første Gang havde Ordet, og jeg tror at turde sige, at den højtærede Minister tager fejl, naar han mener, at Sagen kan betragtes som skrinlagt.

For øvrigt har jeg for nogle Dage siden fra den paagældende Fabrik modtaget en Skrivelse, af hvilken jeg med den højtærede Formands Billigelse skal citere et Uddrag — det er ganske kort. Det paagældende Firma, hvis Direktion og Bestyrelse er mig personlig ubekendt, skriver til mig, efter at have takket mig, fordi jeg har fremdraget Sagen, bl. a. følgende:

„Finansministerens Udtalelser i Folketinget den 28. f. M. giver os Anledning til følgende Bemærkninger: Vi har ikke givet Afkald paa eller givet Toldvæsenet Grund til at antage, at vi vilde give Afkald paa vort Krav paa Tilbagebetaling af Differencen mellem Ordredagskursen og Fredskursen. Dette Spørgsmaal har ikke været behandlet sammen med Spørgsmaalet om en Nyordning for Fremtiden, og det er derfor ikke rigtigt, naar Finansministeren i sit Svar udtaler, at disse to Spørgsmaal er blevet sammenblandet. Spørgsmaalet om Reguleringen af Kursdifferencen har vi udelukkende ladet behandle gennem vor Sagfører, medens vi selv har forhandlet om Nyordning. Vi fik først gennem Generaltolddirektoratets Skrivelse af 20. Marts d. A. at vide, at Toldvæsenet kun vilde tilstaa os Tilbagebetaling af den erlagte Told paa Grundlag af Fredskursen. Vi tog straks gennem vor Sagfører Forbehold derimod og har siden bestemt fastholdt vort Krav paa Regulering af Kursdifferencen. Angaaende Tilbagebetalingen af den erlagte Indførselstold har en Overtoldinspektør sagt til os, at vi vilde faa Indførselstolden godtgjort paa Basis af en Kurs af mindst 5,50, og har en Toldinspektør sagt til os, at vi vilde faa Indførselstolden godtgjort med Fradrag af kun ca. 4 pCt.“ Ikke mindst dette sidste Punkt i Firmaets Skrivelse er efter min Anskuelse af stor Interesse. Dette er den paagældende Fabriks egne Udtalelser i Sagen, og de falder jo ikke meget i Traad